

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8519201140
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fiľakovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8519201140.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fiľakovského a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom X. K. XX, XXX XX Y. K., právne zastúpený: JUDr. Viera Komanová, advokátka, so sídlom 17. novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: A. K. K., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. X/XXXX, XXX XX J., právne zastúpený: Advokátska kancelária Fabian a Novosad s.r.o., so sídlom Masarykova 16, Prešov, IČO: 51 913 984, v konaní o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 13. januára 2021, č.k. 7C/20/2019-147, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie vo výroku o trovách konania.

Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanému sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto,

„I. Súd konanie z a s t a v u j e.

II. Súd p r i z n á v a žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, o ktorej výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

III. Súd v r a c i a žalobcovi súdny poplatok vo výške 92,80 eur.

IV. Súd u k l a d á prevádzkovateľovi centrálnemu systému evidencie poplatkov, spoločnosti Slovenská pošta, a.s., Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, aby do 30 dní od doručenia rovnopisu tohto právoplatného uznesenia vrátil sumu vo výške 92,80 eur žalobcovi: Z. K., nar. XX.X.XXXX, bytom X. K. XX.“

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou a jej spresnením domáhal určenia, že je spoluvlastníkom k nehnuteľnostiam špecifikovaným v petite žaloby.

3. Po prvotných úkonoch (t.j. po vyjadrení žalovaného, replike žalobcu a duplike žalovaného) žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne podaním doručeným súdu dňa 9.12.2020 vzal žalobu v celom rozsahu späť. V späťvzatí uviedol, že žalobu berie späť z dôvodu vyriešenia sporu mimosúdne. Žiadal konanie zastaviť a vrátiť mu súdny poplatok. K späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním.

4. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu súhlasil so späťvzatím žaloby a so zastavením konania. Zároveň si uplatnil trovy konania v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalobca procesne zaviniť zastavenie konania.

5. Vzhľadom na úplné späťvzatie žaloby žalobcom súd prvej inštancie v súlade s cit. zákonnými ustanoveniami konanie zastavil.

6. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 zákon č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, (ďalej len „C.s.p.“), v zmysle ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca vzal žalobu späť, pričom ako dôvod uviedol mimosúdne vyriešenie sporu. Nič bližšie však k tomu neuviedol, ani nedoložil žiadne dôkazy o tomto svojom tvrdení. Vo všeobecnosti platí, že späťvzatím žaloby žalobcom (ak nejde o späťvzatie z dôvodu správania sa žalovaného) sa procesné zavinenie na zastavení konania pričíta žalobcovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd preto uzavrel, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Z tohto dôvodu súd priznal žalovanému voči žalobcovi plnú náhradu trov konania a zaviazal žalobcu na ich náhradu. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením.

7. Keďže konanie bolo zastavené pred prvým pojednávaním, súd v súlade s cit. § 11 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. rozhodol o vrátení časti súdneho poplatku za žalobu. Zároveň uložil prevádzkovateľovi centrálnemu systému evidencie poplatkov, aby túto sumu vrátil žalobcovi.

8. Proti výroku II. o trovách konania napadnutého uzneseniu podal včas odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil na opätovné rozhodnutie súdu prvej inštancie, resp., aby uznesenie vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žiadnej zo sporových strán trovy konania neprizná.

9. V podanom odvolaní uviedol, že po podaní žaloby ho kontaktoval žalovaný, že sa chce s ním mimosúdne dohodnúť. Dohodli sa na mimosúdnom vyriešení sporu, a žalobca predpokladal, že každý bude znášať sám trovy svojho právneho zastúpenia. Nesúhlasí s tým, že žalovaný si voči nemu uplatňuje trovy konania. Podľa názoru žalobcu, je v danom prípade vhodné, aby súd postupoval podľa ust. § 257 C.s.p. a žiadnej zo strán nepriznal trovy konania. Iniciatíva mimosúdneho vyriešenia sporu bola prejavom vôle žalovaného a teda z toho je možné usudzovať, že uznal nárok žalobcu.

10. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ust. § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

11. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

12. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa odseku 2, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

13. „Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dost' dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). Inými slovami, použitý termín „zavinenie“ nemožno interpretovať - čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre - v doslovnom jazykovom

zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (teda aj jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu.“ (Ústavný súd SR, I. ÚS 196/09)

14. Podľa názoru odvolacieho súdu žalobca pred prvým pojednávaním vzal žalobu späť, žalovaný si uplatnil trovy konania a preto je žalobca povinný nahradiť trovy konania žalovanému. V konaní mimosúdna dohoda nebola predložená, a teda nie je možné ustáliť, že žaloba bola vzatá späť pre správanie žalovaného. Z vyjadrení žalovaného k žalobe nevyplýva uznanie nároku uplatňovaného žalobcom.

15. Náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. Súd prvej inštancie správne rozhodol a odvolací súd sa stotožnil s jeho odôvodnením a v celom rozsahu na neho odkazuje.

16. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné, a preto uznesenie v napadnutom rozsahu ako vecne správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 C.s.p..

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 a 2 v spojení s § 255 ods.1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).